

GroenLinks is niet zo progressief als het denkt

Ingrid Roerhorst
onderzoeker/analist op het gebied van duurzame ontwikkeling en natuurbescherming

GroenLinks lonkt voorzichtig naar andere partijen. Alleen niet naar de SP - die veel progressiever is dan GL zelf.

Nu de SP knokt tegen het populisme van de PVV en de PvdA de prijs betaalt voor het neoliberale stempel dat Wim Kok in de jaren negentig op de partij drukte, wordt GroenLinks baldadig. Er moet door 'progressieve' partijen worden samengewerkt om een krachtig alternatief te bieden voor het huidige regeringsbeleid. Zo kan het hart van de zwevende kiezer worden veroverd.

Onder progressief verstaat GroenLinks in dit verband 'voor verandering'. In zijn streven naar samenwerking maakt het meteen duidelijk wie daar bij voorbaat van wordt uitgesloten, namelijk de SP. In de ogen van GroenLinks een conservatieve partij die tegen verandering is. Met die partij sluit je desgewenst deals in de Tweede Kamer over specifieke onderwerpen, maar vorm je geen blok tijdens verkiezingen.

De ironie wil dat als er één partij aan de linkerkant van het politieke spectrum onveranderlijk is, dat GroenLinks is. En dat betreft het zetelaantal. GroenLinks is de enige linkse partij die nog nooit in haar bestaan een grote groep zwevende kiezers voor zich heeft weten te winnen.

Sinds 1989, toen de partij voor het eerst aan de Tweede Kamerverkiezingen meedeed, heeft GroenLinks niet meer dan elf zetels behaald (in 1998). De afgelopen vier verkiezingen schommelde het aantal zetels tussen de zeven en tien, ondanks kredietcrisis en verandering van het politieke klimaat in Nederland. Knap, zo'n rotsvaste achterban, maar het groeiend aantal zwevende kiezers heeft GroenLinks kennelijk niets te bieden. Dan past bescheidenheid.

Wat GroenLinks over het hoofd ziet, is dat partijen bij voorbaat uitsluiten van samenwerking omdat ze een aantal standpunten niet met je delen, strategisch onverstandig is. Als je wilt samenwerken zoek je naar overeenkomsten en niet naar verschillen.

Wat de vier linkse partijen delen - en wat ze onderscheidt van VVD, CDA en PVV - is een aantal morele waarden. Namelijk gelijke kansen, rechtvaardigheid en zorg voor anderen. Die waarden moeten het uitgangspunt zijn voor een gezamenlijke visie die een helder alternatief biedt voor het huidige regeringsbeleid.

Dat betekent standpunten over specifieke onderwerpen uitonderhandelen en accepteren dat je een aantal van je eigen standpunten zult moeten nuanceren of (tijdelijk) moet inleveren. Netto zal die samenwerking uiteindelijk opleveren dat je meer van je eigen standpunten kunt realiseren dan wanneer je ze slechts aan de zijlijn staat te verkondigen. PVV, CDA en VVD hebben dat goed begrepen.

Vooraf GroenLinks zou er gezien zijn 'zetelgeschiedenis' verstandig aan doen bij samenwerking te zoeken naar de overeenkomsten in plaats van de nadruk te leggen op verschillen. Het heeft namelijk ook de SP hard nodig in zijn strijd tegen het neoliberale regeringsbeleid.